

Zahvala

Uredništvo časopisa Pixel se iskreno zahvaljuje vsem dijakom, ki so v letošnjem šolskem letu pripomogli k spremljanju novitet in beleženju vseh dogodivščin, ki so se zgodile v šoli in zunaj nje, beleženju zanimivih novic in oblikovanju vberljive članke. Iskrena hvala tudi vsem fotografom za več kot čudovite fotografije.

Šolanje v času pandemije

Življenje zna presenetiti. In generacijo, ki se šola sedaj, je presenetilo temeljito. Še pred leti so bile oblike šolanja, ki ste jih mladi deležni danes, nepredstavljive. Še govorilo se ni o pouku na daljavo, kombiniranem pouku, virusih, maskah ... Vaše šolanje orje ledino novim oblikam, novim standardom. Kar je nujno, bo minilo, kar je dobro, bo ostalo.

Žal vas tudi letos ne moremo povabiti na šolo v času informativnih dni. Srečali se bomo virtualno, tako kot že leto poprej. Smo pa na spletni strani šole zbrali čim več informacij, ki naj vam olajšajo odločitev. Na SMGŠ sta bili zadnji dve leti resnično dinamični. Profesorji so ves čas iskali načine in poti, kako se prilagoditi trenutni situaciji. Še posebej pa bi izpo-

stavila tiste dijake, ki so kljub spremenjenim okoliščinam posegli po odličjih.

In naprej?

Prihajajoče šolsko leto pričakujemo veliko bolj optimistični, hkrati pa pripravljeni na vse.

DOBRODOŠLI!

**Ravnateljica
Ana Šterbenc**

SMGŠ

Pixel

Časopis dijakov
Srednje medijske in grafične šole
Ljubljana

Odgovorna urednica
Martina Holešek

Tehnična urednica
Barbara Logar-Sušnik

Naslov uredništva
Srednja medijska in grafična šola
Ljubljana
Pokopališka 33
1000 Ljubljana
e-mail: pixel@smgs.si

Tisk
SMGŠ

Naklada
600 izvodov

Majice, podarjene odličnjakom.

Si želiš sodelovati ...

... pri pripravi in izdelavi različnih publikacij, embalaže, spletnih strani in multimedijskih izdelkov? Pridi na SMGŠ in usvoji nenadomestljiva znanja medijskega in grafičnega tehnika. Še prej pa si preberi mnenja, ki so jih napisali dijaki četrtega letnika, medijske in grafične smeri.

Grafični tehnik

»Šola ti da veliko znanja skozi dober način poučevanja.«

»Všeč mi je dostopnost profesorjev in praktični pouk, še

»Velika izbira znanja, teme so dobro razložene, nekateri učitelji si vzamejo nenormalno veliko časa za razlago. Okrepčevalnica je predraga, a je blizu

»Šola ti da veliko znanja skozi dober način poučevanja.«

posebej delo v knjigovezju. Všeč mi je, ker je pouk lahko-ten.«

»Končno so odprli okrepčevalnico, kjer si redno kupim coffee intake. Z večino profesorjev se lahko vse dogovorim.

šole trgovina, kjer si kupim dodatno malico.«

»Šola in program mi je všeč, sam se na njej dobro znajdem in nimam problemov z ničemer. Pohvalil bi večino profesorjev, ki v svoje delo vlagajo veliko

nevzgojenost mlajših letnikov, ki tečejo in kričijo po hodnikih, ampak zdi se mi, da je vsako leto isto ter da se po mesecu ali dveh situacija umiri in se vsi obnašamo bolj kulturno.«

»Šola je dokaj lahka, če si prišel z osnovne šole z vsaj nekaj

okolica šole. Kaj pa ni dobro? Dolgočasne ure teorije, otročje obnašanje nekaterih sošolcev, veliko stopnic.«

»Ne razumem, zakaj imajo ljudje slabo mnenje o Medijski? Vpišite se na grafično in bo vse ok.«

»Vsekakor smo zanimiva šola z

»Vsekakor smo zanimiva šola z zanimivimi različnimi ljudmi – ni dolgočasno.«

znanja. Pri praktičnem pouku smo se naučili veliko uporabnih stvari za prihodnost, z večino

zanimivimi različnimi ljudmi – ni dolgočasno.«

»Meni je šola zelo všeč in sicer

Mešanje tiskarske barve.

SMGŠ arhiv

Sitotisk.

SMGŠ arhiv

Trenutno čutim pritisk zaradi mature in mi je zaradi lenobe težko narediti vse sproti.«

»Predvsem mi je všeč to, da smo že od začetka navezali dobre odnose s profesorji. Vedno se da vse dogovoriti, le pokazati moraš zanimanje in voljo do dela.«

truda in vedno poskušajo razumeti dijake in se jim v neki meri tudi prilagoditi. Pohvalil bi tudi osebe, ki skrbi za vse ostalo (hišnik, čistilke, varnostnik). Na šoli, še posebej v razredu, sem spoznal veliko novih prijateljev, kar dokazuje, da dijaki na SMGŠ niso slabi ljudje. Izpostavil bi

profesorjev ni bilo nobenih problemov. Slabost pa je, ker vem, da šola organizira strokovne ekskurzije, a jih v teh štirih letih zaradi epidemije ni bilo.«

»Super profesorji, zanimive ure prakse, free wifi, prijeten urnik, okrepčevalnica, pepelniki za kadilce pred šolo, dokaj čista

zato, ker se učimo o zanimivih stvareh, ki nam včasih pomagajo tudi izven pouka. S profesorji in sošolci se včasih zabavamo in hecamo. Veliko imamo prakse, kar je tudi zelo dobro, saj počnemo veliko različnih stvari. Naredimo izdelke, ki jih lahko tudi sami uporabimo.

Profesorji so zelo potrpežljivi in razumevajoči, kar mi osebno veliko pomeni, saj sem veliko časa odsotna zaradi športnih aktivnosti. V prihodnosti najverjetneje moja služba ne bo v smeri grafičnega tehnika, a sem vseeno vesela, da sem spoznala ta poklic in nadgradila znanje. »Ni mi všeč, ker »medijci« vedno nekaj snemajo in potem se moram skrivati, da me ne snemajo in sprašujejo.«

Medijski tehnik

»Na SMGŠ mi je všeč, da se učimo o raznolikih stvareh, in to polletje sem zadovoljna z urnikom. Definitivno se mi zdi, da bom iz šole prišla z nekim znanjem. Na šoli me moti samo to, da je malo prostora na hodnikih.«

»Všeč mi je, da je velik spekter predmetov in da lahko kdaj delamo v parih ali pa v skupinah in da nam je večina

metih. Prav tako mi je všeč, da je večina profesorjev takoj pripravljena pomagati pri težavah, ki nastanejo. Všeč mi je, da šola ponuja tudi veliko dodatnih možnosti za učenje, kot so na primer izmenjave.«

»Na SMGŠ sem se vpisala, ker me je zanimala fotografija. Ko sem prišla na informativni dan, sem bila takoj navdušena. Profesorji so bili prijazni in videlo se je, da jih delo profesorja na tej šoli zelo veseli in da imajo veliko znanja. Vsak nov korak je

»Všeč mi je, da je velik spekter predmetov in da lahko kdaj delamo v parih ali pa v skupinah in da nam je večina profesorjev pripravljena pomagati.«

težek, ampak ga je vredno preizkusiti, da vidiš, ali si na pravi poti. Prvi šolski dan, ko nikogar ne poznaš, je vse novo, ne več,

zadovoljna, ampak me je na sredini drugega letnika minilo vso navdušenje. Začelo se je obdobje koronavirusa in šli smo na daljavo. Težko se je bilo nau-

»Profesorji so bili zelo strpni z nami in to zelo občudujem.«

čiti kaj novega in vse kar se spomnim je, da smo vsi prek YouTube gledali videoposnetke, kako kaj narediti v Photoshopu, Indesignu in Illustratorju. Pro-

fesorji so bili zelo strpni z nami in to zelo občudujem. Na trenutke je bilo zelo težko, ampak menim in verjamem, da bom,

nalogo posebej, saj ni samo učenje in "piflarija", ampak so več ali manj samo projekti in delo, ki ga je potrebno nadaljevati tudi doma.«

»Najbolj mi je všeč, da smo dobili Adobe-ve programe.«

»Menim, da je SMGŠ zelo dobra šola, kjer se urimo za nek zelo širok poklic prihodnosti. Všeč mi je, ker šola sprejema tudi drugačne – tako po videzu kot recimo tudi po spolni usmerjenosti. Všeč mi je povezanost med dijaki in profesorji ter želja določenih profesorjev, da dijake naučijo, saj se v tem tudi zelo izraža njihov trud. SMGŠ je fantastična šola, ki pa bi se jo vseeno dalo izboljšati. Naj omenim, da veliko dijakom niso všeč urniki, saj je dolžina

Animacija.

SMGŠ arhiv

Snemanje.

SMGŠ arhiv

profesorjev pripravljena pomagati.«

»Na SMGŠ mi je všeč, da je velik poudarek na strokovnih pred-

kako pristopiti do svojih sošolcev in profesorjev, porajajo se ti vprašanja, ali si izbral pravi študij ... S šolo sem v osnovi zelo

»Všeč mi je, da je velik spekter predmetov.«

kot številni dijaki pred mano, tudi jaz uspešno zaključila srednjo šolo in si pridobila veliko praktičnega znanja v tem poklicu, ki mi bo služilo za nadaljnje šolanje in zaposlitev. Šola bi predlagala vsakomur, vendar se moramo zavedati, da je potrebno vložiti res veliko časa v vsako

pouka v razmerju s tem, kdaj imamo malico, grozna.«

»Všeč mi je, ker šola ni zahtevna in ima veliko opreme, ki jo lahko uporabimo pri praktičnem pouku oziroma si jo po dogovoru izposodimo za domov.»

Animacijska delavnica z Julio Peguet

Med 22. in 26. novembrom 2021 je na šoli potekala delavnica animacije. Mentorica je bila svetovno priznana strokovnjakinja za stopanimacijo Julia Peguet. Delavnice so se udeležili dijaki in dijakinje 3. letnika, ki so imeli željo, bolje spoznati animacijo. S praktičnim delom nas je želela naučiti postopkov in načel animiranja, nam prikazati najpogostejše napake in nam ob tem prenašala teoretično znanje, ki je potrebno, da sploh lahko pričnemo izdelovati animacijo.

Vsak dan smo delali po 4 ure, v skupinah po 2 ali 3. Pri delu pa smo se nenehno menjali, saj je Julia želela, da se vsak preizkusi v animiranju. Vsaka skupina je animirala svoj kuharski recept, za katerega ni bilo potrebno, da je popolnoma realističen. Končali smo z receptom za palačinke in mafine ter pripravo solate in sušija.

Ponedeljek je bil predvsem namenjen temu, da ustvarimo idejo, si zamislimo recept, kako bi ga sestavili, in narišemo zgodboris. Prva odločitev je bila, v kakšni tehniki bomo animirali in ali bomo fotografirali vertikalno ali horizontalno. Zgodboris smo kasneje pregledali z Julio in profesorico Mojco Guštin, da smo videli, ali je izvedljiv v tako kratkem času in ali imamo v šoli ves potreben material, da lahko izvedemo vse potrebno.

Mafini in solata so bili narejeni iz kolaža, palačinke iz plastelina, suši pa iz resničnih predmetov, ki niso smeli biti prava hrana.

V torek smo izdelali načrt dela, predvideli čas trajanja animacije, si zadali cilj, koliko sekund oziroma sličic je treba zajeti/posneti, ter izdelali vse potrebne like, predmete in ozadja. Najpomembnejše ta dan pa je bilo, da zavarujemo vse območje okoli prostora, kjer animiramo, vse zalpimo in pritrdimo v okolici, da je nepremično. Julia je svetovala, da okoli kamere postavimo stvari po tleh in jih prilepimo na tla, da če smo preblizu, ne brcnemo fotoaparata, temveč ogrado okoli njega in tako preprečimo premik fotoaparata in ne uničimo celotne animacije. Profesorica nam je pomagala pri iskanju stvari in z nasveti, kaj naj uporabimo, da vse skupaj bolje pritrdimo.

Vse skupaj je bilo treba do konca pripraviti, da smo lahko v sredo začeli brez težav animirati.

vprašanj o industriji in o njenem delu.

Delo z Julijo je bilo zame svoje-

Ustvarjanje animacije.

Foto: Gašper Štuhec

Sreda in četrtek sta bila popolnoma osredotočena na animiranje, ki sta ga nenehno preverjali profesorica in Julia. Julia nam je pokazala vsako najmanjšo napako in povedala, kako bi bilo bolje,

razložila teoretični del, kako to deluje. Ob koncu vsakega dneva smo vse še enkrat ponovili in nova znanja delili z ostalimi člani delavnice.

Zadnji dan delavnice smo dodali še zvočne učinke in animacijo izvozili v standardnem formatu za predvajanje. Na koncu smo se pogovorili o celotnem tednu in vse ponovili. Imeli smo tudi dovolj časa, da smo mentorici zastavili še nekaj

vrsten izziv in povsem novo doživetje. Zelo me je navdušila za animacijo, zato sem ji zastavila še nekaj vprašanj o njenih začetkih in delu.

Zala: What inspired you to pursue stop motion animation?

Julia: When I was a teenager, I was collecting short films and of course a lot of short films are animation. I got really passionate through those short films, because I was always quite artistic and crafty, and more so with clay and sculpture, so that's why stop motion had a more immediate appeal to me.

Zala: What was your favourite project to work on?

Skupinska.

Foto: Gašper Štuhec

Julia: I think it has to be Creature Comforts. It's a series based on Nick Park's short film (which I had in my collection as a teen) and the pitch is that real people are interviewed about their lives and thoughts and these interviews are then animated as if it were various animals who were being interviewed. I love character animation (the type of animation where someone expresses their thoughts, emotions, sense of humour, inner struggles, etc.) and Creature Comforts was only that!

Zala: *The hardest project you ever had to work on? How long did it take to finish it?*

Julia: Hard projects are never hard technically for me. Those are challenging but in a really interesting way for problem-solver-me. When a project is hard for me, it's for a human reason (a colleague who's especially tough to work with, for example) or a production reason (like way too much pressure and overtime). The most intense projects I worked on were the ad Sony-Bravia Play-Doh (also the most interesting in regards to problem-solving) and Early Man (Jamski Človek), because I was battling depression at the time, plus working overtime a lot, plus writing my book on a deadline, plus a film which wasn't very intere-

sting! It was tough. Sony-Bravia was a 6-month production and Early Man was a year.

Zala: *How much can you get paid on a project?*

Julia: It depends on the level of experience, the country you work in, the length of contract, and

fits for freelancers in the media industry there. I rarely benefited from them, but they exist. In Slovenia I have got 2600-4000€ a month, depending on the budget of the film, and there are no unemployment benefits for freelancers in between jobs. You have to live on your savings in between productions.

Animacija.

Foto: Gašper Štuhec

the overall budget of the film. I started at about £300 a week in the UK. After about 8 years in that studio I could get £800-1000, depending on the film's budget. The UK doesn't have unemployment benefits for freelancers in between productions. Some colleagues have had one full year or sometimes more without work. In France I can get 250€ a day in Paris (more expensive city) or 190€ a day in the rest of France. There are unemployment bene-

Zala: *How was it working in school with us? Was it too intense? What would you change or add to the workshop? Would it be easier if we had more time?*

Julia: It was really great! I loved it! The students were very positive and willing to learn, open to suggestions and corrections, they were very motivated. It was a pleasure to work with you guys. It was actually less intense than some other workshops I have taught. It was only 4 hours but it was a blessing because I usually teach 6 or 8 hours a day for each workshop I do, but it's too much. This is ideal: a small group of students, half a day teaching and very good equipment. The managing staff is also very easy to organise the workshop with. It's the best conditions! Now, of course, more days are always better because we can do more exercises and cover more principles, but I'm still a professional in the industry and I am

booked for films during the year, too.

Celoten teden se mi je zdel nepozaben, saj smo pridobili izkušnje in znanje, ki bi ga sicer težko pridobili pri pouku. Veliko lažje je delati v manjših skupinah in se tako lažje osredotočiti, še posebej, če imaš okoli sebe ljudi, ki jih vse izredno zanima animacija. Jaz z veseljem še enkrat ponovim vse, ker nismo le spoznali nove ljudi, ki bodo morda v našem razredu naslednje leto, temveč tudi neizmerno veliko znanja in praktičnih stvari, ki bi jih drugače težko izvedli v okviru pouka.

Zahvaljujem se gospe ravnateljici, da nam je omogočila to delavnico in nam s tem ponudila možnost za pridobivanje novega znanja. Zahvaljujem se tudi profesorici, ki je bila naš mentor ves čas poteka delavnice in nam je pri vsem pomagala ter nas spodbujala pri našem delu.

Posebej pa se zahvaljujem Julii, da si je vzela čas in delala z nami, nas naučila toliko novega in nam vse prikazala na praktičen način, da smo lažje razumeli. Čeprav smo bili med delom vseskozi profesionalni, se je z nami tudi nasmejela in upam, da je v tem uživala tako kot mi. Za sklep sledi še nekaj njenih besed.

Julia: The stop motion workshop with the 3. year students at SMGŠ was an absolute joy! Everyone was extremely applied and open to learn, as well as really positive and fun to interact with. I was really impressed at how easily they understood the concepts and how fast they could apply them in concrete situations. The finished animations of the cooking recipes look awesome and they make me hungry!

Zala Ocvirk, 3. E

Animacijski studio.

Foto: Gašper Štuhec

Malta – dežela sonca in vetra

Sva Žiga in Rok, dijaka 4. e-razreda, ki sva se v oktobru v sklopu projekta “Mobility=Opportunity” odpravila na tritedensko izmenjavo na Malto, kjer sva tri tedne delala v podjetju. Rok je ustvarjal novo podobo spletne strani v podjetju Malta Travel-Net. Žiga pa je fotografiral in snemal za Popeye Village. Poleg tega smo veliko časa namenili tudi spoznavanju nove države in kulture ter seveda druženju.

Stanovanjsko naselje Belmonte Heights.

Foto: Martin Luka

Nekaj o Malti

Malta je otoška država v Sredozemskem morju, ki jo sestavlja 20 otokov in čeri. Poseljena sta

samo dva največja otoka Malta in Gozo. Otok Malta je gosto poseljen z nekaj več kot pol milijona prebivalcev. Glavno

mesto je Valletta. Uradna jezika na otoku sta malteščina in angleščina, kljub temu jim slednja dela kar nekaj težav. Okolje je v državi urejeno malo slabše, hitro lahko opazimo, da je mesto kar onesnaženo in malce razpadajoče. Javni promet prav tako ni najboljši – avtobusi pogosto zamujajo. V treh tednih smo ob nekaj deževnih dneh opazili tudi, da javne površine ne prenašajo najboljših dežja, na cesti je po manjšem dežju takoj nekaj centimetrov vode. Kljub temu pa je na Malti veliko naravnih znamenitosti. Prav tako lahko hitro opazimo nadvse prijazne in odprte ljudi različnih narodnosti.

Opis Rokovega dela

Delo sem opravljal v turistični agenciji Malta TravelNet, ki poskrbi, da turisti doživijo Malto v polnosti. Njihova spletna stran in vizualna podoba sta zelo zastarela, zato je bila

moja naloga, da ustvarim novo podobo, ki bo elegantna in bo ustrezala zahtevam agencije. Po izdelavi vizualne podobe in logotipa sem se lotil njihove spletne strani, nato pa še oblikovanja akcidenčnih tiskovin (vizitke, dopisni list, kuverta, digitalni podpis, blokec). Vse izdelke sem sočasno dopolnjeval s popravki mentorja ter na koncu svoje delo poslal tehniku, ki bo poskrbel za tiskanje tiskovin in programiranje spletne strani.

Opis Žigovega delovnega dne

Delo sem opravljal v Popeye Villigeu. To je tematski park, kjer so leta 1980 snemali film/muzikal Popaj. Ker se tematski park odpre ob 10.30, sem po navadi prišel na delo ob 11.00. Začel sem s fotografiranjem dogodkov in animatorjev v vasi, nato pa je sledilo še urejanje fotografij in videov. Ko je bilo to opravljeno, sem fotografije

Val.

Foto: Žiga Boršič Grajzar

Rokova služba.

Foto: Rok Ladič

poslal mentorju po elektronski pošti, potem pa jih je on objavil na njihovih družabnih omrežjih.

Izleti in raziskovanje Malte

Prvi vikend smo namenili raziskovanju otoka Comino in Modre lagune, kjer je čudovita modra voda in klifi. V nedeljo pa smo šli na ogled jame Blue Grotto (Modra jama) in mesta Mdina.

Med tednom zaradi prakse nismo imeli časa raziskovati otoka, zato smo si med drugim vikendom ogledali znamenito plažo Golden Bay in malo manj znano plažo Qarraba Bay.

Ker nas je imela večina zadnji petek izmenjave že prosto, smo si šli ogledat Valletto. V soboto smo si ogledali še okolico mesta Melliehe, a za to nismo imeli veliko časa, saj smo se morali pripraviti za nedeljski odhod domov.

Zaključek

Izmenjava je bila odlična priložnost, spoznati način dela (večina služb ima namreč delovni čas '9 to 5'), kulturo in delo v podjetjih, v katerih smo spoznavali delovne navade na medijskem področju v tujini. Mobilnost je odlična tudi zato, ker izkusiš način življenja s vrstniki v skupnem stanovanju.

Izkušnja nama je bila zelo všeč in upava, da bova imela še kdaj priložnost, oditi na kakšno izmenjavo.

Rok in Žiga z vrstniki z izmenjave: Anjo, Bino, Ksenjo, Mašo, Mojco, Nives, Majem in Martinom

Modra Laguna.

Foto: Žiga Boršič Grajzar

Žiga služba.

Foto: Žiga Boršič Grajzar

Mellieha.

Foto: Žiga Boršič Grajzar

Qarraba Bay.

Foto: Žiga Boršič Grajzar

Skupinska slika.

Foto: Maj Frantar

Delavnica za zvok z Miho Šajina

V petek 12. 11. 2021 so na naši šoli potekale delavnice sinhronih šumov, ki jih

stojala za mikrofonom. Hkrati smo bili seznanjeni z nekaj značilnostmi različnih tipov

oglas, v katerega smo vključili čez 20 različnih zvokov. Kot zanimivost smo izvedeli, da

je mikrofonski za snemanje precej občutljiv in bi lahko kot rezultat dobili popolnoma dru-

Snemanje zvoka.

Foto: Nejc Kregar

Snemanje zvoka.

Foto: Nejc Kregar

je vodil Miha Šajina. Gospod Šajina se nam je predstavil kot instrumentalist, oblikovalec zvoka in skladatelj. Producira zvočne učinke ter glasbo za animirane in dokumentarne filme, kot oblikovalec zvoka pa je sodeloval pri ustvarjanju znanih animiranih filmov Koyaa.

Po predstavitvi smo začeli delati. Prva stvar, ki smo se je naučili, je bila postavitev

mikrofona. Naslednja naloga je bila, da smo morali s predmeti, ki jih najdemo doma, čim bolj posnemati zvoke dogajanja, ki smo ga videli na že pripravljenih posnetkih. Prvi zvok, ki smo ga usklajevali, je bil zvok ognja, ki smo ga ponazorili z mečkanjem papirja. Sledil je zvok pečenja slanine, krila ptice ter pljuskanja in valovanja vode. Za konec pa smo ustvarili zvoke za televizijski

so v animiranem filmu Koyaa uporabili več kot 100 zvočnih učinkov.

Po delavnicah sem z gospodom Šajino opravila krajši intervju. Izvedela sem, da za animirane filme posnamejo zvoke, ki jih potrebujejo za vokale ter za razne zvočne učinke, kot sta na primer padec ali šumenje oblek. Studio, ki ga uporabljajo za snemanje zvokov, mora biti dobro zvočno izoliran, saj

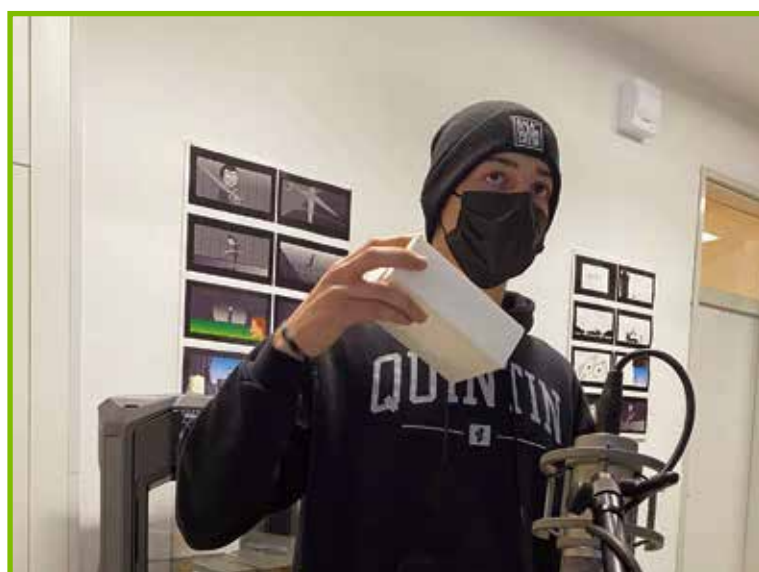
gačen zvok, kot bi si ga želeli. Menim, da smo od delavnic vsi prisotni odnesli kar nekaj, predvsem pa veliko novega znanja. Hvala gospodu Mihi Šajina za obisk, profesorici Mojci Guštin za organizacijo in ravnateljici Ani Šterbenc, ki nam je omogočila izvedbo delavnice.

Lucija Krapež, 3. E

Mikrofon.

Foto: Nejc Kregar

Snemanje zvoka.

Foto: Nejc Kregar

Story Valley

Na šoli že drugo leto poteka mednarodni projekt Story Valley. Vanj je vključenih 12 dijakov in dijakinj ter profesorji Miha Golob, Barbara Iskra Šarec, Vladimir Janež, Maja Osterman in Andrej Pastar. To leto je projekt namenjen 30. obletnici prvega vala beguncev, ki so bežali iz Bosne, razklane zaradi vojne. Tej temi bomo v celoti posvetili tudi naslednjo številko časopisa Pixel.

Letošnji projekt se je za dijake začel 29. 9. 2021 s pogovorom z Maido Džinić Poljak, ki je prišla v Slovenijo iz Bosne v prvem valu beguncev. Pripovedovala je o zapuščanju doma, svojih izkušnjah begunke v Sloveniji, o tem, kako je bilo študirati v Sloveniji, o svojem delovanju na medijskem in glasbenem področju, povedala pa nam je tudi nekaj

in nam pomaga pri ustvarjanju tematske številke časopisa Pixel. Na prvi delavnici, ki smo jo imeli 24. 11. 2021, nam je predstavila novinarski poklic, mi dijaki, sodelujoči pri projektu Story Valley, pa smo morali predstaviti svoje naloge za časopis Pixel. Tisti, ki še niso vedeli, kaj bi delali, so se nekomu pridružili ali pa jim je bila dodeljena nova naloga.

teljem Goranom Vojnovičem, ki nas bo usmerjal pri pisanju

vamo nove ljudi, se družimo, izmenjujemo izkušnje in se

Od strokovnjakov se naučimo veliko novega..

kratkih zgodb z begunsko tematiko.

učimo veliko novega od strokovnjakov.

Sodelovanje pri projektu je zanimiva izkušnja, saj spozna-

Lejla Huskić, 3. B

Pogovor z Maido Džinić Poljak, ki je prišla v Slovenijo iz Bosne v prvem valu beguncev.

anekdot, povezanih z jezikovnimi in kulturnimi ovirami, s katerimi se je srečevala kot begunka.

Do druge delavnice, ki je bila izvedena v tednu pred novoletnimi počitnicami, naj bi imeli večino naloge že opravljene.

Drugi del projekta predstavljajo delavnice z novinarko Kristino Božič, ki nas v vlogi mentorice poleg naših profesorjev in profesorice nadzoruje

V januarju nas čaka ogled kratkih filmov z begunsko tematiko v Kinoteki, v nadaljevanju pa še delavnica s pisa-

Predavanje.

Foto: Timotej Špehar Pajk

Predavanje.

Foto: Timotej Špehar Pajk

Predavanje.

Foto: Timotej Špehar Pajk

Mednarodni filmski festival

Kinotrip

Film kot eden izmed najbolj priljubljenih medijev na svetu je sestavni del moderne dogodki. Nas pa najbolj pritegne prav program filmskega festivala za mlade, Kinotrip.

Kinotrip.

Foto: Timotej Špehar Pajk

zgodovine že več kot 140 let. Kot ena od najprivlačnejših oblik vizualne umetnosti je leta 2019 v spletnih prodajalnah in pri blagajnah pred kinodvoranami »obrnili« kar 37,6 milijarde evrov, v dokaz,

Vrhunec Kinotripa, tridnevne festivala za mlade, nam je že šesto leto zapored ponudil izbrane filme za najrazličnejše filmske okuse. V treh dneh festivala si lahko ogledamo filme različnih zvrsti, žanrov, vsebin in dolžin iz različnih držav. Vsi pa prikazujejo zgodbe mladih in obravnavajo teme, ki so za mlade pomembne. Program filmskega

da je ta umetnostna zvrst zgodba o uspehu. To pa so pri Kinodvoru že vedeli. Mestni kino je z nami pod takšnim ali drugačnim imenom že skoraj stoletje. V tem času so se v njem zvrstili številni domači in mednarodni

festivala izberejo člani Kinotripovega filmskega kluba. To so mladi med 15. in 18. letom starosti, ki imajo radi film in kino ter tako tesno sodelujejo od poletnih počitnic pa prav do zaključka festivala v oktobru, vse pod vodstvom Žive

Jurančič, ki projekt organizira že šesto leto zapored. Seveda pa niso edini. Da prispevamo k vzdušju festivala in poskrbimo, da trud in organizacija ne bi ostala nedokumentirana, smo tu tudi dijaki Srednje medijske in grafične šole Ljubljana. Kakor se vsako leto menja Kinotripov filmski klub, se menja tudi zasedba snemalcev in fotografov, saj sodelujemo zavzeti bodoči medijski tehniki z novimi pogledi in vizijami. Letošnjo ekipo smo sestavljali Aleksandar Avrić – Aco, Jakob Lenassi in jaz, Timotej Špehar Pajk, dijaki 4. e, v tesnem sodelovanju z mentorico Justino Gračner Botonjič ter mentorjem Mihom Golobom. Pridružil se nam je tudi Maks Šolinc iz 3. b, ki je ekipi prenesel izkušnje z lanskoletnega festivala. Hitro smo se spoznali in povezali z ekipo Kinotripa, nekoliko počasneje pa privadili

srečali. Kljub temu smo se z njimi spopadli, vedoč, da bodo kvalitetni izdelki vredni vsakršnega truda, morda celo objave v medijih.

Takoj smo opazili zelo nenavadno dinamiko tempa dela. Festival se je namreč začel kmalu po našem prihodu, in ko smo bili kolikor toliko pripravljeni, so prvi gosti že vstopali. Oni so tu zaradi otvoritve festivala ter ogleda filmov, smo pa mi tu zaradi njih. Ko kot gost vstopiš v Kinodvor, se počasi premikaš proti dvorani ter iščeš svoj sedež, ekipa zaposlenih in nervoznih snemalcev in fotografov (upajmo, da čim bolj neopazno) šviga po prizorišču in lovi tiste kratke, neprecenljive trenutke, ki kar najbolje prikazuje čarobno dogajanje težko pričakovanega festivala, ki zdaj nestrpnost čaka na svojo otvoritev. Po uspešno, čeprav nekoliko nerodno in neizkušeno do-

Kinotrip.

Foto: Timotej Špehar Pajk

na delovno okolje, ki je predstavljalo povsem nove izzive, s katerimi se v šoli še nismo

kumentirani otvoritvi smo bili vabljeni nazaj v pisarno, kjer so »kinotripovci« proslavlja-

li uspešen začetek, mi pa smo našim živcem lahko privoščili nekaj počitka. »To je to, zdaj

malna ekipa, ki poskuša pritegniti pozornost gledalcev ter jih prepričati, da pred kamero

utrinkov, ki jih lovimo. In to šestkrat. Na festivalu je bilo namreč prikazanih šest filmov.

re lahko konec šolskega leta zagovarjamo tudi kot maturitetne izdelke. Se spomnite, do

Kinotrip ekipa.

Foto: Timotej Špehar Pajk

gre zares.« Po tem spoznanju smo lahko mirno počakali, da se film konča ter da ponovno vidimo naše goste, ki z ogledom filma doživljajo vrhunec dogajanja, mi pa ravno nasprotno. Za gosta, ki zdaj zapuša

delijo svoje izkušnje. Vse je minilo, kot bi mignil, in spet smo bili v pisarni. Tokrat s še več foto- in videomateriala, manj energije, predvsem pa z več izkušnjami in znanja, pripravljeni na prikazovanje novega

Vsak od teh je za nas pomenil novo dogajanje, ki smo ga posneli, bodisi pred predvajanjem, bodisi med njim, bodisi po njem.

Z veseljem omenim pridobivanje izkušenj. Čeprav se lahko

sem omenil morebitno objavo našega dela? Slike in prispevki zdaj krasijo spletno stran mednarodnega filmskega festivala Kinotrip, njihov Instagramov profil, moja slika pa je prišla tudi v sobotno izdajo časopisa Dnevnik.

Uživali smo v družbi mentorjev in se od njiju naučili, kar se med poukom ne bi nikoli. Z zavzetostjo in takojšnjo pomočjo, kadar smo jo potrebovali (četudi nismo vedeli, da jo), sta nam

Na festivalu je bilo prikazanih šest filmov. Vsak od teh je za nas pomenil novo dogajanje, ki smo ga posneli, bodisi pred predvajanjem, bodisi med njim, bodisi po njem.

sliši še tako klišejsko, smo od celotnega dogodka odnesli zelo veliko. Z delom, o katerem ste pravkar brali, smo se vsi, prav vsi, naučili prav toliko, in še več, kot pri praktičnem pouku. Naše delo je po sami naravi spodbujalo nas, člane ekipe, da se povsem asimiliramo v delovno okolje ter naredimo posnetke čim bolj profesionalnega videza, kate-

še polepšala že tako enkratno izkušnjo. Želela sta, da od dogodka odnesemo kar največ, in to nam je uspelo. Če bi danes dobil enako priložnost, bi jo nemudoma zgrabil, a jo moram žal prepustiti naslednji ekipi bodočih dijakov četrtega letnika. Če se boste zabavali in namučili vsaj pol toliko kot mi, vam nikakor ne bo žal.

Timotej Špehar Pajk, 4. E

Kinotrip.

Foto: Timotej Špehar Pajk

dvorano, je vrhunec dogajanja že minil. Prav v teh trenutkih pa je najbolj obremenjena sne-

filma, in kar je pomembneje za nas, prihod nove publike, novih nastopov, dogodkov in

Dom, domovina in svet

Pri urah slovenščine smo pod mentorstvom profesorice Holešek organizirali manjšo prireditev z naslovom **Dom, domovina in svet**. Vsaka od 9 skupin je na kratko predstavila svoj del. Na prireditev je prišla tudi razredničarka profesorica Logar Sušnik in nas z veseljem poslušala.

Kot prva skupina so se nam predstavili Trina, Zala K. in

profesorji naše šole. S pomočjo vprašalnika so ugotovili, kaj po-

lju oziroma kako jo pojmujejo. Spraševali so, kakšen pomen

je domovinska tematika izrazitejša v starejši kot v sodobni književnosti; zakaj so odhajali v svet naši predniki, zakaj zapuščajo Slovenijo naši sodobniki; kakšne so življenjske vrednote, katero mesto zavzema domovina; kakšna čustva spremljajo pogovor o domovini; kaj bi povedali o domovini in morali; kako skrbimo za domovino v različnih starostnih obdobjih. Na koncu so primerjali njihove poglede, jih komentirali in zapisali svoje ugotovitve.

Pri drugi skupini so sodelovali Lan, Lana in Zala O. Vsi so iskali pomen domovine, vendar vsak na svojem umetnostnem področju: v filmu, slikarstvu in glasbi. Lan je podrobno analiziral film *Na svoji zemlji*, Zala si je dobro ogledala fotografije Berlinskega zidu, Lana pa je odlično prisluhnila pesmi Michaela Bubleja *I'll be home for Christmas*.

1. skupina.

Foto: Lucija Krapež

Gašper. Izdelali so vprašalnik in posneli video intervju z dijaki in

meni domovina (dom, domovina, svet) ljudem v našem oko-

imata v posameznikovem življenju dom in domovina; zakaj

9. skupina.

Foto: Lucija Krapež

6. skupina.

Foto: Lucija Krapež

V zgodovini človeštva je bilo izgovorjenih in zapisanih nešteto razmišljanj o domu, domovini in svetu. Nekatera izmed njih, ki so jih povedale znane osebnosti, so zapisana v berilu. Naslednjo skupino so sestavljali: Luka Z., Tea in Hana. Sestavili in posneli so intervju z osebo druge narodnosti in jo vprašali o jeziku, kako težko se je bilo privaditi na našo kulturo in kako sprejema razlike med svojo in našo državo.

Erazem, Vid in Mark so povzeli glavne značilnosti slovenske ljudske pesmi. Izbrali so si eno ljudsko pesem in Vid jo je prepesnil v svoje narečje. Razmišljali so o tem, zakaj je slovenska ljudska pesem priljubljena vedno in povsod po Sloveniji ter nekatere pesmi uvrstili na zgoščenko Stoletne slovenske ljudske pesmi. Da je bila predstavitev še bolj zanimiva, so naredili kratko raziskavo (anketo), s katero so ugotovili, kako se prebivalci v njihovem okolju seznanjajo z ljudskim slovstvom, kako ga ohranjajo, katero ljudsko pesem znajo recitirati in katero zapeti.

Bina, Mojca in Majk so bili člani pete skupine. Pripravili so PowerPoint o našem največjem pesniku Francetu Prešernu. Z zanimivo animacijo so nam predstavili pesnikovo življenje in njegova dela. Na koncu so pripravili še krajši izziv: prebrali so slovensko himno v različnih jezikih, mi pa smo morali ugotoviti, v katerem jeziku so jo prebrali.

V šesti skupini so sodelovali Jan Janez, Žiga in Maj. Njihova naloga je bila, da so se natančno seznanili s pesmijo Soči Simona Gregorčiča ter izdelali plakat z naslovom Soška fronta in ga predstavili razredu. Hiter zgornji tok reke Soče je pesnik pove-

zal z radostjo. V drugem delu, v katerem oriše Sočo v spodnjem toku, izpostavi njeno počasnost in jo poveže z otožnostjo.

Tudi člani sedme skupine (Izidor, Nika in Mihaela), osme (Žan, Katjuša in Luka) in devete (Nikola, Jan in Ermin) so anali-

in si pri tem pomagali s sodobnimi tehnikami (fotografske in video projekcije, PowerPoint). Kulturni program smo fotogra-

5. skupina.

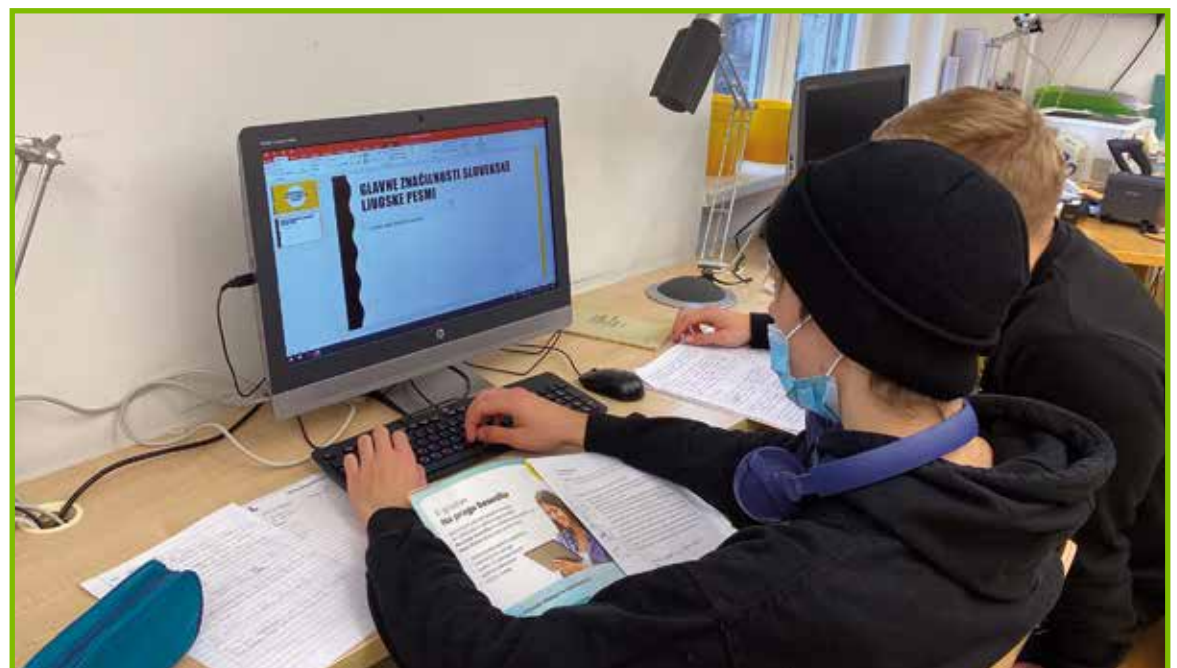
Foto: Lucija Krapež

Reko sprašuje, ali ve, da teče tik grobov slovenskega domovja. Razumevanje tega dela pesmi zahteva vpogled v takratno družbeno dogajanje.

zirali dela slovenskih avtorjev. Zadnjo, deseto, skupino smo sestavljali Domen, Kevin in Lucija. Oblikovali smo vabila za kulturno prireditev, pripravili sceno

firali, napisali oceno projekta in presodili, kaj smo pridobili z obravnavo tematskega sklopa.

Lucija Krapež, 3. E

4. skupina.

Foto: Lucija Krapež

Navodila za izdelavo hiškine škatlice

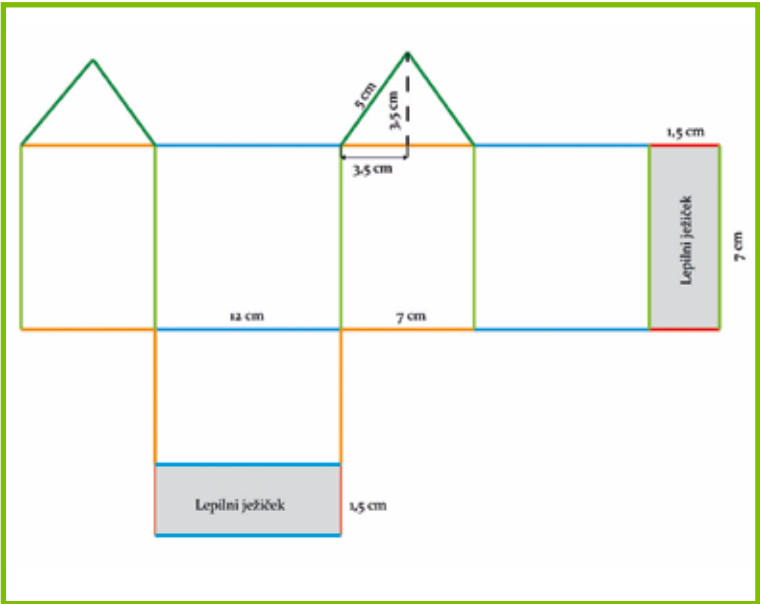
Opisana so navodila za izdelavo škatlice v obliki hiške. Škatlica je namenjena shranjevanju čokoladnih bonbonov, sladkarij, dekoracij pod jelko. Izdelava je priporočljiva starosti nad 5 let. Paziti je potrebno, da se ob izdelavi ne porežemo, upoštevamo navodila, izdelujemo s čistimi rokami, saj nočemo izdelka umazati.

Materiali in orodja:

- valovit karton (dvoslojni)
- lepenka
- kolaž papir ali barvni papir
- mekol lepilo
- pisalo
- škarje in olfa nož
- geo trikotnik ali ravnilo
- Tekol P lepilo (ali podobno konstrukcijsko lepilo)

Postopek izdelave:

1 Na kos valovitega kartona narišemo tloris hiške (glej skiko). Paziti moramo, da na spodnji stranici (dnu hiške) pustimo 15 mm dodatka za lepljenje ter na desni ali levi strani hišice moramo tudi pustiti 15 mm. Za streho je priporočljivo, da si izberemo enakokraki trikotnik, kar pomeni, da kraka trikotnika (stranica a in b) sta enako dolgi, osnovnica (stranica c) pa se ujema s stranico pravokotnika na katerem leži.

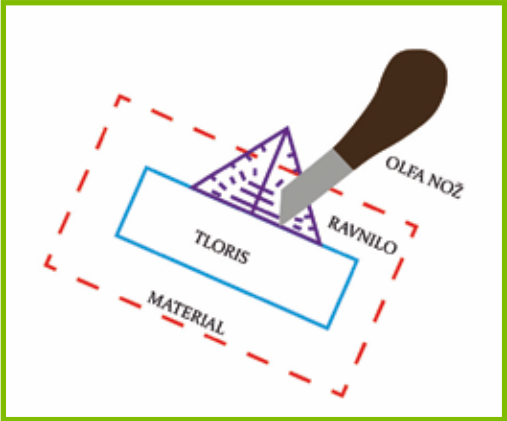
Tloris hiške.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

DODATNO DELO:

Na kolaž papir narišemo hišico še enkrat, izrežemo in prilepimo na notranjo stran hišice tam, kjer ni valov kartona. Tako bo hišica dobila znotraj lep videz.

2 Hiško izrežemo s pomočjo škarij ali olfa noža. Pri uporabi olfa noža bodimo previdni, saj se hitro lahko urežemo. Ko režemo z olfa nožem, si na eno stran postavimo ravnilo, da bo rez raven (olfa nož prislonimo ob ravnilo in naredimo rez).

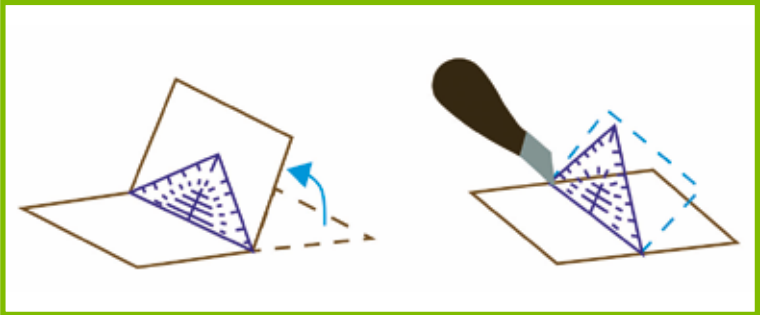

Izrez hiške.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

3 Stranice zgibamo, lahko jih zgibamo na dva načina:

1. Način: Na črto zgiba postavimo ravnilo in ga tiščimo ob material. Stranico na drugi strani ravnila prepognemo tako, da jo primemo in potisnemo proti ravnilu.
2. Način: Na črto prepogiba postavimo ravnilo pravokotno na karton. Z olfa nožem zarežemo ob ravnilu do polovice debeline materiala oziroma naredimo manjšo zarezo.

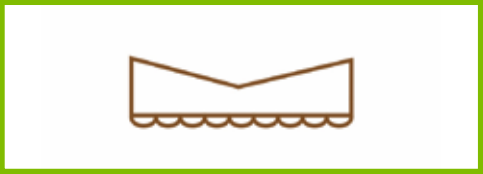

Zgibanje stranice.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

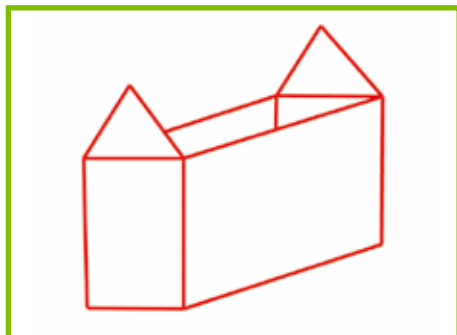
Do polovice zarezan material.

REŽEMO/ZGIBAMO NA STRANI, KJER NI VALOV.

Zarezan material.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

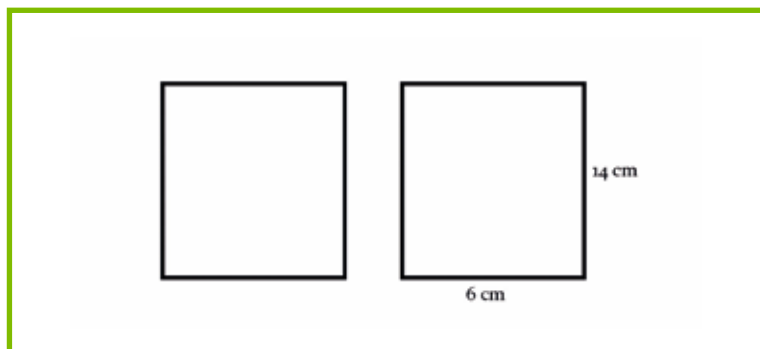

Narejena hišica. Foto: Barbara Logar-Sušnik

4 Na lepilna ježička naneseemo lepilo ter ju zalepimo. Hišica je narejena.

5 Izdelajmo še strehico, saj prava hiška ne more biti brez nje. Če je ne bomo naredili bo sladkarijam v njej mrzlo. Pripravi si kos lepenke na katero narišemo dva

pravokotnika mere 6×14 cm (dodali smo 1 cm na krajši stranici in 2 cm po daljši) in ju izrežemo.

Pravokotnika za streho.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

6 Streho »prebarvamo«. Izberemo si našo najljubšo barvo kolaž papirja. Izrežemo pravokotnik mere $15,8 \times 17$ cm. Zakaj takšne mere? Seštejemo dve dolžini lepenkinih pravokotnikov, med pravokotnikoma pustimo prostora 8 mm ter na levi in desni strani dodamo 15 mm zarobka, kar pomeni da bo ta del zalepil 15 mm čez rob na drugo stran in bo estetsko lepo in tehnično pravilnejše.

ZA RADOVEDNE: matematično se bo formula glasila tako:

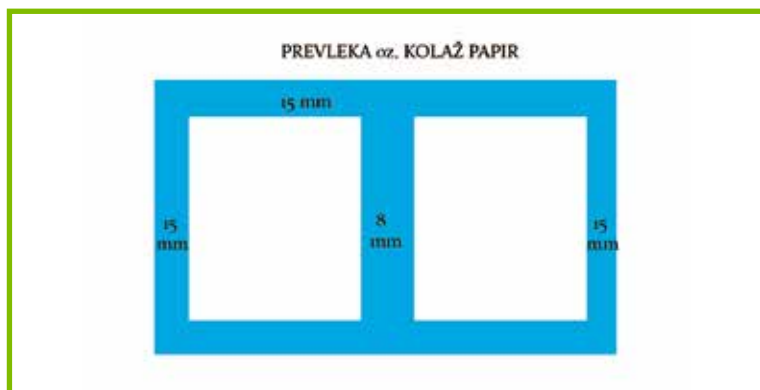
Širina: $2 \times \text{dolžina lepenke} + 2 \times 15 \text{ (zarobek)} + 8 \text{ mm}$

Višina: $\text{višina lepenke} + 2 \times 15 \text{ mm (zarobek)}$

Širina: $2 \times 6 \text{ cm} + 2 \times 1,5 \text{ cm} + 0,8 = 15,8 \text{ cm}$

Višina: $14 \text{ cm} + 2 \times 1,5 \text{ cm} = 17 \text{ cm}$

$158 \times 17 \text{ mm}$ (v grafiki mere vedno zapisujemo v milimetrih).

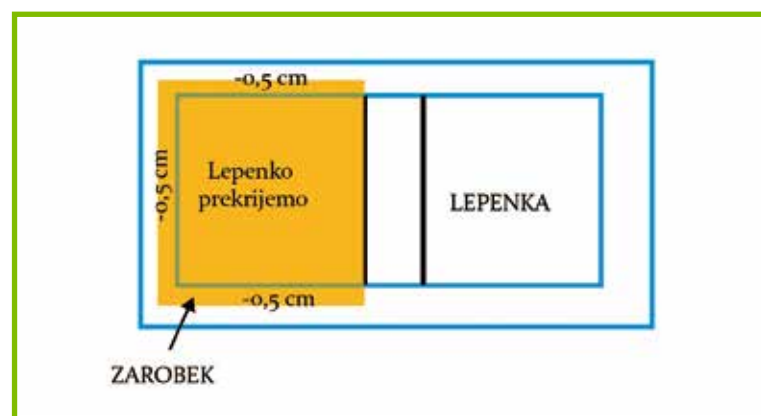
Prevleka strehe.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

Pravokotnik oziroma prevleko izrežemo. Na obe lepenki naneseemo lepilo mekol (priporočljivo ga je nanesti s čopičem, da se po celi površini namaže enakomerno in ga ni preveč). Lepenko zlepimo na prevleko.

NUJNO pazimo, da sta lepenki od stranskega, zgornjega in spodnjega robu oddaljeni 15 mm in da je med njima razmik velik 8 mm.

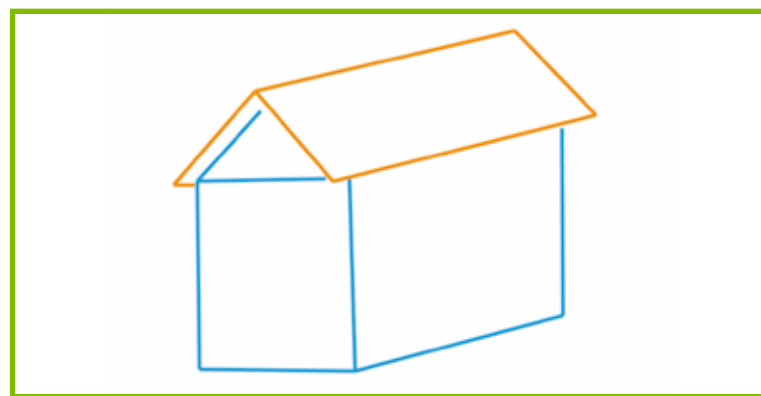
DODATNO DELO: ko imamo streho narejeno, lahko znotraj, kjer

Prekrivanje lepenke.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

se lepenka še vidi zalepimo dva pravokotnika iste ali drugačne barve kot je streha. Mere bodo: $5,5 \times 13$ cm, saj bomo od vsake stranice odšteli 0,5 cm, da bo videz lepši (razen od notranjega roba ne odštujemo 0,5 cm).

Končni izdelek.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

7 Sedaj je streha izdelana. S pomočjo lepila Teokol P naneseemo na robove za streho na hišici. Vendar ga naneseemo le na eno stran, da bomo imeli pokrov škatle. Streho prilepimo tako, da robovi segajo čez hišico.

8 Hišica je narejena.

Sedaj notri vstavimo sladkarije in obdarimo naše najljubše!

Nika Repija, 4. A

Škatla iz valovitega kartona

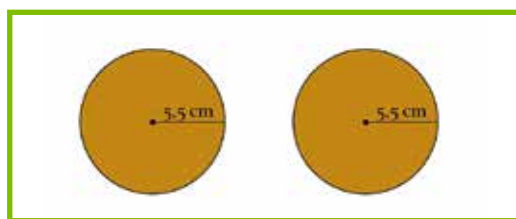
Škatla iz valovitega kartona je zelo preprosto izdelana škatla, ki jo lahko uporabljamo za shranjevanje najrazličnejših stvari. Nič ni lepšega, kot obdarovanje, bodisi za rojstni dan ali v času božično-novoletnih praznikov. Tako kot se odvijanja daril razveselijo otroci, se tudi odraslim ob pogledu na pisane pakete marsikdaj zaiskrijo oči. Da bi bilo temu res tako, je dobro poskrbeti za darilne škatle, za kar pa je ta izdelek ravno pravi.

Za izdelavo potrebujemo naslednje:

- valovit karton,
- karton (lahko uporabite škatle od kosmičev),
- prevlečni material – platno, pvc,
- belo sintetično lepilo,
- šestilo,
- ravnilo,
- škarje,
- svinčnik in
- čopič za lepilo.

Postopek izdelave:

1 Na karton s šestilom narišemo 2 kroga, ki nam bosta služila za izdelavo pokrova in spodnjega dela škatle. Polmer krogov meri 5,5 cm.

Kroga.

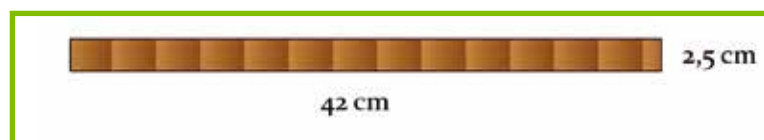
Foto: Barbara Logar-Sušnik

2 Iz valovitega kartona izrežemo 2 trakova dimenzij $42 \times 6,5$ cm in $42 \times 2,5$ cm.

Stranica škatle.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

Stranica škatle.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

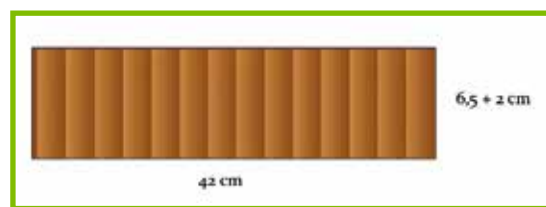
3 Vzamemo en krog in na njegov rob nanesemo lepilo. Ko to opravimo, vzamemo predhodno izdelan trak in ga ob robu ovijemo okoli kroga. Pri tem pazimo, da je valovita stran kartona na zunanji strani. Na ostanek, ki

Spodnji del. Foto: Barbara Logar-Sušnik

ostane, ko obidemo krog, nanesemo lepilo in ga zlepimo na predhodno zlepljen del traku. Enako naredimo z drugim krogom in trakom.

4 Iz valovitega kartona nato izrežemo še en trak, ki mora biti nekaj cm širši od tistega, ki smo ga izdelali na spodnji strani škatle.

Stranica škatle.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

5 Iz prevlečnega materiala izrežemo trak, ki ga nato prilepimo na zgornji rob gladke strani predhodno odrezanega traku.

Stranica škatle.

Foto: Barbara Logar-Sušnik

6 Ko to opravimo, ga vstavimo v spodnji del škatle (notranja stran – valoviti del). Odvečni del traku odrežemo tako, da bo ravno pravi. Ko to naredimo, notranje stene namažemo z lepilom in trak prilepimo. Preverimo, če pokrov paše na spodnji del (pred lepljenjem).

7 Da bo škatla izgledala še lepše, iz prevlečenega materiala izrežemo še dva kroga, in sicer tako, da na material narišemo pokrov in dno ter dobljena kroga izrežemo in prilepimo. Škatlico lahko seveda še dodatno okrasimo po svojem okusu, ji dodamo mašnico, ročaj, vzorčke, ...

Tosja Macedoni, 4. A

Škatla.

Foto: Tosja Macedoni

Kartonasta škatla za piškote

V seminarski nalogi sem analizirala grafični izdelek in postopek izdelave kartonaste škatle za piškote.

Naloga škatle je, da varuje vsebino pred morebitnimi poškodbami, poleg tega pa tudi, da s svojim izgledom pritegne pozornost kupca in ga informira o sestavinah in hranilnih vrednostih izdelka v škatli.

Za izdelavo grafičnega izdelka so potrebne 3 tehnolo-

levo. Besedilo pa je poudarjeno s kurzivno različico pisave, lo-

štiri CMYK barve, na drugi pa ni uporabljena nobena. Po-

ranje na vrhu, ter perforacijo pri vseh zavihkih, zato tam ni bilo uporabljeno žlebljenje, ampak le prepogibanje po perforaciji. Nazadnje se škatlo še zalepi skupaj na vrhu in dnu. Potem vanjo samo vstavijo piškote, ki so še v svojem dodatnem zaščitnem ovoju.

Pri primerjavi škatel za piškote s sošolko se je videlo, da sta škatli razen velikosti in dizajna podjetja, drugače zelo podobni. Velikosti pisave za deklaracijo so enake, pri obeh škatlah je bilo potrebno enako pripraviti slike in tekst. Uporabljena je tudi enaka vrsta tehnike tiska. Pri dodelavi je bil postopek tudi enak, le da so pri moji škatli dodali še perforacijo, pri njeni pa ne.

Zala Ocvirk, 3. E

Škatla za piškote.

Foto: Zala Ocvirk

ške operacije, in sicer priprava, tisk in dodelava.

V grafični pripravi oblikujemo izdelek. Škatla, ki sem jo analizirala ima tako slikovne kot tekstovne predloge. Pri slikovnih predlogah prevladujejo večbarvne in večtonske predloge. Večina besedila na škatli je napisano v linearni pisavi, ki spada v drugi črkovni sklop, takoj za njo pa je risana pisava (za logotip podjetja MANNER), ki sodi v samostojno skupino. Stopnje pisav so zelo različne, največja je seveda logotip podjetja, in sicer 47 pt, večina besedila je velika 3 pt (deklaracija), najmanjša (1,5 pt) pa je za besedilo pod piktogrami za reciklažo. Čeprav je na škatli uporabljenih veliko naslonil, prevladuje sredinsko naslonilo in naslonilo na polni format z zadnjo vrstico poravnano na

gotip je poudarjen z belo obrobo okrog napisa.

Škatla za piškote je bila natisnjena z offsetnim tiskom, saj so naklade pri takšnih embalažah zelo velike. Pri tem tisku so drage le tiskarske forme, cena pa pada glede na velikost naklade. Tisk s to tehniko tiska je daleč najbolj kvaliteten. Pri offsetnem tisku lahko tiskamo tudi z barvami s posebnim izgledom, kot so kovinske ali pantone barve. Stroj za offsetni tisk je narejen iz dveh valjev. Prvi valj z matrico prenese motiv na drugega, ta pa ga odtisne na površino. Že pri pripravi je pomembno, da vse slikovne predloge pripravimo tako, da so primerne za tisk, kar je 300 ppi in v barvnem modelu CMYK.

Tisk je 4/0, kar pomeni, da so na eni strani uporabljene vse

sebnost pri tisku je natisnjen datum roka uporabe vsebine embalaže, saj je bil natisnjen kasneje, glede na to, kdaj je bil izdelek v škatli narejen. Najverjetneje je natisnjen s tampotiskom.

Pri dodelavi sta dve možnosti, ali je škatla izsekana ali izrezana. Za to nismo prepričani, saj je razprta škatla velika točno v velikosti A3 formata, a potem je potrebno vse zavihke posebej izrezati v pravi velikosti, zato je verjetno uporabljena tehnološka operacija izsekavanja. Škatlo je potem potrebno še žlebiti, da se karton ne začne trgati, ko se ga prepogne. Škatla ima dodano tudi perforacijo za lažje odpi-

Sošolkina škatla za piškote. Foto: Trina Kralj

»Izštekan« fantje in moški, ki »štekajo«

Vsak dan se srečujemo z različnimi ljudmi, ki imajo različne interese, cilje, znanje, razumevanje ... Večkrat smo prisiljeni komunicirati in vzpostavljati medosebne odnose z različnimi ljudmi, zato se je treba prilagajati, drug drugemu priznati drugačnost in s tem prispevati h kakovostnejšim odnosom in boljšemu sporazumevanju. Tako spoznavamo samega sebe in svet, v katerem živimo..

»Kdaj postanemo moški, se sprašuje mnogo mladostnikov, vendar točnega odgovora ni, zato si vsak po svoje zamisli, kdaj je postal moški. Nekateri pridobijo ta status s starostjo, nekateri pa že zgodaj v mladosti. Za marsikoga je to zaradi dela, h kateremu je prisiljen, izgube prijatelja ali družinskega člana ... Mladostne vrstnike vse prevečkrat zavede ulica in se podajo v nevarnost, da bi bili videti odrasli in da bi jih vrstniki spoštovali. Razumem ljudi, ki se v to

kot moški, bom moral ciljati na višje cilje. Kmalu sem prišel v 7. razred in znova ugotovil, da sem moški, saj sem prerasel svojo mami. Od takrat naprej me je vedno prosila, naj ji podam stvari z višjih polic. To mi je bilo nenormalno všeč. Danes nisem s to definicijo zadovoljen in mislim, da si moški takrat, ko te prijateljica, sestra ali mati prosi za pomoč pri odpiranju kozarca kislih kumaric. Da moški postaneš takrat, ko dobiš prvo službo, ko se prvič obriješ in odneseš mami omaro v klet.«

»Kot pravi moški sem se počutil že mnogokrat. Pa sem kasneje spoznal, da še nisem moški.

podajo, ker nimajo druge izbire v življenju in je to priložnost za hiter zaslužek in 'spoštovanje'. A kaj ima to 'poulično življenje' z moškostjo? Najstnike zavedajo razkošje, denar, avtomobili, ugled, 'slava'. Ves ta blišč jih zaslepi, tako da je videti, kot da bi imeli 'oprane' možgane.«

»Kot pravi moški sem se počutil že mnogokrat. Pa sem kasneje spoznal, da še nisem moški. Prvič, ko sem se počutil kot moški, sem bil še majhen otrok. Bilo je takrat, ko sem prvič dosegel stikalo za luč na stranišču. A ko sem prišel v osnovno šolo, sem ugotovil, da so vsi moji sošolci višji od mene, močnejši, pametnejši, zgovornejši ... Odločil sem se, da če se želim počutiti

ko začneš prevzemati odgovornost za svoja dejanja, si odgovoren za ljudi, ki te obkrožajo, si navdih in podpora družini in prijateljem. Doma imam močno podporo očeta, za kar sem zelo hvaležen, saj se zavedam, da to ni samoumevno. Ko sem bil star tri leta, me je oče naučil smučati, prav tako me je peljal na mnoge avtomobilske dirke, saj je sam velik navdušenec za avtomobilizem in je svoje navdušenje prenesel tudi name. Še vedno greva velikokrat skupaj na dirke. Vsekakor se zavedam, da to ni tipično za najstnike in da se moji prijatelji čudijo, ko jim povem, da sem bil na dirki z očetom, a mi je konec koncev vseeno, ker me taki dogodki spominjajo na

otročstvo in z njimi ustvarjam nove spomine, ki bodo ostali za vedno.«

»Prvič sem se počutil kot moški, ko sem začel preraščati brate, in kar naenkrat se mi je zazdelo, da sem začel drugače razmišljati in sam sprejemati (tudi nepravilne) odločitve. Zdelo se mi je odraslo, da sem šel sam plačat položnice. Kmalu sem doživel

večkrat spomnim svojega brezskrbnega otroštva.«

»Moški postane moški, ko zna sam skrbeti zase. To pomeni, da zna kuhati, pospravljati, prati ... in ob teh opravilih ne potrebuje pomoči. Ker so se starši ločili, sem moral večkrat sam poskrbeti zase, a sem še vedno mnenja, da sem v fazi prehoda. Nisem otrok, ampak tudi moški

»Sam sem mnenja, da iz fanta postaneš moški, ko začneš prevzemati odgovornost za svoja dejanja, si odgovoren za ljudi, ki te obkrožajo, si navdih in podpora družini in prijateljem.

največji sunek k odraslosti, ko sem dobil kazen in jo moral sam plačati. Takrat mi je 'kliknilo', da sem sam odgovoren za svoje odločitve in da je bolje dobro premisliti, preden storim kaj takega, kar ni najboljšo. Tako se

še nisem. Mislim, da se bom počutil kot pravi moški takrat, ko bom sam služil denar in sam, s svojim denarjem, plačeval stroške, ki jih ustvarim.«

dijaki 4. A

Potreba po moči.

Foto: Jeraj Trud

Strpnost – kaj je to?

Mednarodni dan strpnosti je bil idealna priložnost, da se pogovorimo in se spomnimo, kaj sploh je strpnost. S pomočjo vodenih vprašanj smo odprli debato, česa si vsi ljudje želimo (sprejetosti, miru, svobode, spoštovanja ...), kako smo si različni (po velikosti, barvi kože, las, po narodnosti, po sposobnostih ...), in ugotovili, da so nekateri drugačni (ljudje, ki ne vidijo, invalidi, drugače misleči ...). Pogovor je dijake spodbudil k zavedanju o pomenu spoštljivih in strpnih medsebojnih odnosov, kako nenasilno komuniciramo, pomembnosti poslušanja in kakšne posledice lahko ima nestrpnost. Seveda smo se dotaknili tudi teme, da do fašizma in rasizma ne smemo biti strpni.

»Strpnost mi pomeni enakovreden pogovor s sogovorcem. To je pravilo vljudnega obnašanja. Ne segaš v besedo, čeprav se z mnenjem sogovorca ne strinjaš. Počakaš in spoštljivo poveš, ko si na vrsti.«

»Strpnost je toleriranje nečesa, s čimer se ne strinjaš. V tem času je v svetu potrebne veliko strpnosti. Včasih tudi sama ne povem vsega, kar si mislim, saj ne vem, ali bodo drugi moje mnenje sprejeli.«

»Spoštovanje je enako strpnosti. Strpni moramo biti do vseh ljudi: do ljudi z omejenimi možnostmi, do predstavnikov različnih dobrotelčnih organizacij, do ljudi druge rase.«

»Strpnost pomeni, da mišljenje nekoga drugega ni slabše od tvojega. Vse misli so enakovredne.«

»Zgodilo se je, da nisem več mogel biti toleranten do prijateljev. Takrat sem se umaknil.«

»Je sposobnost mirnega sožitja z osebami v skupnosti.«

»Strpnost je, ko se pogovarjaš z osebo, jo poslušaj in njeno mnenje šteje toliko kot tvoje.«

dijaki 1. A

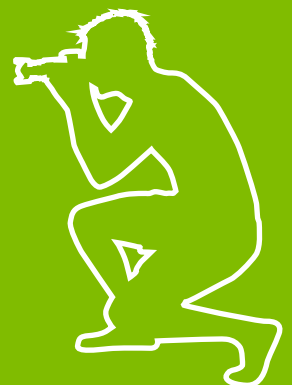
Strpnost.

Foto: Špela Bohorič Lah

Povabilo k ustvarjanju Pixla

... in ker vemo, da se večkrat potopite v pisanje, pesnjenje in branje ter fotografiranje najrazličnejših tem, bi si neskončno želeli, da bi izkušnje delili z nami. Kaj vas je nazadnje navdušilo - bodisi iz strokovnih vod bodisi iz leposlovnih? Ali ne bi bilo lepo, če bi znanje delili še s kom? Vabimo vas k pisanju člankov za šolski časopis Pixel. Teksti so lahko strokovne ali esejske narave. Pisce prosimo, da pišejo jasno in razumljivo, saj je revija namenjena širokemu krogu bralstva. Prav tako vas vabimo k fotografiranju fotografij v povezavi s tekstom v člankih. Te naj bodo v primernem formatu. Pošljite nam jih na pixel@smgs.si, kjer bomo izbirali in izbrali najboljše. Veseli bomo vaših prispevkov.

Poišči geslo

				1.															
							2.												
							3.												
							4.												
							5.												
					6.														
							7.												
							8.												
9.																			
					10.														
					11.														
							12.												
				13.															

1. Katera veda preučuje izdelavo črk in pisav?
2. Zelena, rdeča, modra so ____.
3. Število majhnih pik, ki dajejo iluzijo poltonskih vrednosti?
4. Katera tehnika tiska je najbolj razširjena?
5. Kaj plava?
6. Proces izdelovanja revij, časopisov ...
7. Najbolj razširjena tiskovina je ____.
8. Notranji prostori ali ____.
9. Plakat, revija, časopis so ____.
10. Zunanji prostor ali ____.
11. Dodatek pri črki je ____.
12. Kratica naše šole je ____.
13. Pri kateri tehniki tiska so tiskovne in proste površine v isti ravnini?

Izdelal: Jan Brce

Rešitev: tipografija, barve, raster, ofset, riba, tisk, časopis, interier, tiskovine, eksterier, serif, SMGŠ, ploski

Sudoku

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

9	5			7		4	3	
		6			1			
		2	4	5	8	6		
	9	3			5			
	1		9	8	6		2	
			2			9	5	
		8	1	3	4	7		
			8			5		
	3	7		2			8	6

9		2				5	6	
			2					
	7			3	6		2	
		1	7	5			4	
				4			9	
	9		1					8
5			6			7		
8			5		1	9		2
7	1	3					8	

Sestavili: Petra Carl, Nataša Urbanija in Nik Lukežič

Tri sita

K Sokratu je nekega dne prišel možki.
Rekel je: »Sokrat, nekaj ti moram povedati o tvojem prijatelju.«
»Počakaj,« je menil Sokrat, »si to, kar si mi hotel povedati, že presejal skozi tri sita?«

»Kakšna sita?« je odvrnil možki.
»Prvo sito je sito resnice. Je vse, kar si mi želel povedati o mojem prijatelju, res?« ga je vprašal filozof.
»Ne vem,« je povedal mož, »tudi jaz sem to slišal od drugih.«
»Verjetno si to, kar si mi želel povedati, presejal skozi drugo sito, skozi sito dobrote. Mi boš

poročal samo o dobrih stvareh?«
Mož je postal negotov. »Ne, tudi tega nisem storil.«
»Zagotovo,« je menil Sokrat, »si uporabil tretje sito in preveril, ali je potrebno in koristno, da mi poveš te stvari o mojem prijatelju.«

»Ali je potrebno, tudi o tem se nisem spraševal,« je moral priznati obiskovalec.
»Če je to, kar si mi hotel povedati o mojem prijatelju, neresnično, grdo in nepotrebno, potem raje obdrži te stvari zase,« je Sokrat zaključil pogovor in smehljaje odšel svojo pot.